

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(negyedik tanács)

2005. március 10.

a C-178/04. sz. (a Bundesverwaltungsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Franz Marhold kontra Land Baden-Württemberg ügyben ⁽¹⁾

(Az eljárási szabályzat 104. cikkének 3. §-a – Munkavállalók – A nemzeti közszolgálati munkáltatók számára dolgozó tisztviselők – Egyetemi tanár – Éves külön juttatás biztosítása)

(2005/C 182/39)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-178/04. sz. ügyben a Bírósághoz a Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2004. január 28-i, a Bíróságra 2004. április 14-én érkezett határozatával az EK 234. cikk alapján előterjesztett, az e bíróság előtt **Franz Marhold** és a **Land Baden-Württemberg** között folyamatban levő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: K. Lenaerts, tanácselnök, J. N. Cunha Rodrigues és E. Levits (előadó) bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass 2005. március 10-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

Az EK 39. cikkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely megtagadja az éves külön juttatáshoz való jogot attól a tisztviselőtől, aki egy másik tagállam közszolgálati álláshelyének betöltése érdekében a következő év március 31. előtt mond le tisztségéről, jöllehet ilyen juttatást biztosít akkor, ha a tisztviselő új álláshelye a nemzeti közszolgálatban van.

⁽¹⁾ HL C 156., 2004.6.12.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(negyedik tanács)

2005. február 22.

a C-480/04. sz. (a Tribunale di Viterbo előzetes döntéshozatal iránti kérelme) ügyben: Antonello D'Antonio elleni büntetőeljárás ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatalra utalás – Elfogadhatatlanság)

(2005/C 182/40)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-480/04. sz. ügyben, az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale di Viterbo (Olaszország) a Bírósághoz 2004. november 17-én érkezett 2004. november 2-i határozatával az előtte Antonello D'Antonio ellen folyamatban levő büntetőeljárásban terjesztett elő, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, N. Colneric és K. Schiemann (előadó) bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. február 22-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

A Bíróság a Tribunale di Viterbo 2004. november 2-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, elutasítja.

⁽¹⁾ HL C 31., 2005.2.5.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. március 18-án benyújtott kereset

(C-128/05. sz. ügy)

(2005/C 182/41)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Dr. Dimitris Triantafyllou, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. március 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bírósághoz az Osztrák Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i, 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. és 6. cikkéből, 9. cikke (2) bekezdésének b) pontjából, 17. és 18. cikkéből, valamint 22. cikkének (3)-(5) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel nem Ausztriában letelepedett olyan adóalanyoknak, akik Ausztriában személyszállítási tevékenységet folytatnak, megengedi, hogy ne nyújtsanak be adóbevallást, és ne fizessék meg a hozzáadottérték-adó nettó összegét, amennyiben az Ausztriában elért éves forgalmuk nem haladja meg a 22 000 EUR összeget, ebben az esetben abból indul ki, hogy a fizetendő hozzáadottérték-adó megegyezik a levonható hozzáadottérték-adóval, és az egyszerűsített szabályozás alkalmazását ahhoz a feltételhez köti, hogy a számlákon vagy a számlákat helyettesítő bizonylatokon nem tüntetik fel az osztrák hozzáadottérték-adót;
- kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A határon átnyúló személyszállítási tevékenység más tagállamokban vagy harmadik országban letelepedett adóalanyok általi folytatására Ausztriában 2002. április 1-jétől egyszerűsített szabályozás vonatkozik. Ezen adóalanyok részére megengedik, hogy ne nyújtsanak be adóbevallást, és ne fizessék meg a hozzáadottérték-adó nettó összegét, amennyiben az Ausztriában elért éves forgalmuk nem haladja meg a 22 000 EUR összeget. A szabályozás abból indul ki, hogy a fizetendő hozzáadottérték-adó megegyezik a levonható hozzáadottérték-adóval. Ezzel egyidejűleg azok az adóalanyok, akik ezt az egyszerűsített szabályozást alkalmazzák, a számlákon vagy a számlákat helyettesítő bizonylatokon nem tüntethetik fel az osztrák hozzáadottérték-adót.

Ez a szabályozás nincs összhangban az 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelvvel („hatodik HÉA-irányelv”) és a 2001. május 19-i 2001/242/EK tanácsi határozattal.

A Bizottság kifejti, hogy noha az említett irányelv a kisvállalkozások számára lehetővé teszi az átalányadózási rendszereket, azonban az osztrák szabályozás által használt „kisvállalkozások” fogalom – 22 000 EUR összeget Ausztriában meg nem haladó éves forgalom – nem felel meg a „kisvállalkozások” egységesen értelmezendő közösségi jogi fogalmának. Nem bizonyított továbbá, hogy az osztrák átalányadózási rendszer nem vezet az adó olyan csökkenéséhez, amely meghaladja azt az egyszerűsítést, amelyet az említett irányelv 24. cikkének (1) bekezdése meg kíván engedni. Az egyéb számlaadási, adóbevallási és nyilvántartási kötelezettség alóli mentesítés továbbá a túlzott egyszerűsítés formális szempontját valósítja meg.

A Bizottság azt állítja, hogy a vitatott osztrák szabályozás a Tanács említett határozata alapján sem fogadható el. Ez a határozat ugyan felhatalmazza az Osztrák Köztársaságot, hogy az határon átnyúló személyszállítási tevékenységet, amelyet nem

Ausztriában letelepedett adóalanyok nem Ausztriában forgalomba helyezett gépjárművel folytatnak, 2001. január 1-jétől 2005. december 31-ig az említett irányelv 11. cikkétől eltérően adóztassa, ez a kivétel azonban kifejezetten ahhoz a feltételhez kötött, hogy az Ausztriában megtett útvonalat személyenként és kilométerenként számított átlagos adóalap szerint adóztassák.

⁽¹⁾ HL 1977 L 145., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. április 22-én benyújtott kereset

(C-183/05. sz. ügy)

(2005/C 182/42)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Michel Van Beek, meghatalmazotti minőségben, segíti: Matthieu Wemaëre ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv⁽¹⁾ 12. cikke (2) bekezdése, illetve 13. cikke (1) bekezdése b) pontja rendelkezéseinek az ír jogba történő átültetését az irányelv IV. mellékletében felsorolt fajok közül az Írországon előforduló fajokra korlátozta, Írország nem teljesítette az irányelv említett 12. cikkének (2) bekezdése, 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja, illetve a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit,
- állapítsa meg, hogy mivel nem tette meg mindazokat a különleges intézkedéseket, amelyek szükségesek a 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése által megkövetelt szigorú védelmi rendszer hatékony megvalósításához, Írország nem teljesítette az irányelv említett 12. cikkének (1) bekezdése, illetve a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit,
- állapítsa meg, hogy mivel hatályban tartotta a 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével és 16. cikkével összeegyeztethetetlen ír jogszabályi rendelkezéseket, Írország nem teljesítette az irányelv említett 12. cikkének (1) bekezdése és 16. cikke, illetve a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit,
- kötelezze Írországot a költségek viselésére.